

B | R | N | O

Brněnské sochařské dialogy

**Setkání soch města Brna
a Masarykovy univerzity**

Brno Sculpture Dialogues

**The Encounter between
the Sculptures of the City
of Brno and Masaryk
University.**

Co nám sochy sdělují?

Potkáváme je, když kráčíme po ulici. Můžeme k nim přijít do univerzitních areálů. Nehýbou se, ale jsou tu s námi. Můžeme se jich dotýkat. Sochy ve městě Brně.

Někdy se jim trochu divíme, někdy z nich máme radost. Ale někdy se nám třeba ani nelíbí, tak si klademe otázky. Proč ve městech stojí sochy? Jsou to pomníky velkých osobností? Nebo jsou to jen krásné tvary z bronzu, kamene či oceli? Promluví k nám materiál, když se sochy dotkneme? Je důležité, aby podobu města, kterou vytváří architektura, ulice, keře a trávničky v parcích či hospůdky a cukrárny, také doplňovaly sochy? Mají stejný užitek jako třeba květiny v hezky upraveném parku? A máme vůbec chuť se ptát, co takové sochy svému okolí sdělují? Nad čím přemýšleli jejich tvůrci?

Máte-li chvílku, připojte se k našim dialogům se sochami. Sestavili jsme dvojice, z nichž jednu sochu pořídilo město Brno, druhou Masarykova univerzita. Ale radost nám mohou udělat všechny v našem sochařském městě Brně.

What do sculptures tell us?

We encounter them as we walk down the street. We can find them on university campuses. They don't move, yet they're with us. We can touch them. Statues in Brno.

Sometimes we're a little surprised by them, sometimes they make us happy. Yet we might not even like some of them, so we ask ourselves questions. Why are there statues in cities? Are they commemorating great people? Or are they simply beautiful shapes made of bronze, stone or steel? Does the material speak to us when we touch the statue? Is it important that there are sculptures adding to the image of the city, which is otherwise shaped by its architecture, streets, bushes and lawns in parks, as well as its pubs and pastry shops? Do they have the same benefits as, say, flowers in a nicely landscaped park? And do we even feel like asking about the message these statues impart to those around them? What did their creators have in mind?

If you have a moment, join our dialogues with the statues. We've put some together in pairs, one purchased by the City of Brno, the other by Masaryk University. But they can make us all happy here in Brno, our city of sculptures.

Čtyři bronzoví velikáni stojí na samém konci Univerzitního kampusu. Rozvážně a rovnovážně, často přehlíženi, nahlíží do oken. Vlní se na podstavci, naklání se do větru, zohýbání do ladných postojů těla. Jsou symbolem balancování v dnešním světě, který nás všechny v našich jistotách a nejistotách tak poznamenává? Jak moc nás formuje či deformuje společnost? Pokříví nám tělo i duši? Zůstaneme nezlomní a odoláme?

There are four bronze giants standing at the very end of the University campus. Prudent and poised, often overlooked, they peer into the windows. They undulate on their pedestal, leaning into the wind, bending their bodies into graceful postures. Are they a symbol of balance in the world of today, so rife with both certainties and uncertainties? How much does society shape or distort us? Does it warp our body and soul? Will we remain steadfast and resist?

Jozef Jankovič:

Rovnováha, 2009, bronz, kámen, Univerzitní kampus Bohunice
Balance, 2009, bronze, stone, University Campus at Bohunice

Dokážeme být někdy odvážní? Fortitudo čili odvaha, síla, statečnost, udatnost, prudkost. Dá se odvaha popsat jako něco, nebo spíše někdo? Jak by vypadalo zhmotnění vaší odvahy? Mohl by ji například vyjadřovat rytíř se sklopeným hledím, sedící na koni připraven k boji? Nebo před námi stojí groteskní vzpomínka na dobu, kdy jsme odvážní ještě dokázali být?

Can we ever be brave? Fortitudo means courage, strength, bravery, valour, fierceness. Can courage be described as a thing, or rather as a person? What would the embodiment of your courage look like? Could it be expressed, perhaps, by a knight with his visor down, astride a horse ready for battle? Or is it more of a grotesque memory of a time when we could still be brave?

Jaroslav Róna:

Jezdecká socha na Moravském náměstí v Brně, 2015, bronz

Equestrian Sculpture on Moravské náměstí in Brno, 2015, bronze

Byl profesor Ivo Možný sociologem s předvídavými vizemi, když v roce 2000 zakládal Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity a stal se jejím prvním děkanem? Nebo to byl čínorodý a zvědavý rarášek, který i dnes z nadhledu pozoruje fakultní studijní život?

Was Professor Ivo Možný a sociologist and prescient visionary when he founded and became the first dean of the Faculty of Social Studies of Masaryk University in 2000? Or was he a lively and inquisitive imp who even now watches over life at the faculty?

Jiří Sobotka:

Ivo Možný, 2018, bronz, foyer Fakulty sociálních studií MU

Ivo Možný, 2018, bronz, MU Faculty of Social Studies (atrium)

Kam je schopen dohlédnout básník? A jaký svět uvidíme my, když se podíváme průhledy skrze básníkovu hlavu? Nebo socha ukazuje, že Jan Skácel se svým vážným a ostrým pohledem byl také přísným redaktorem v rozhlasu a v časopise Host do domu?

How far can the poet see? And what kind of world do we see when we look through the poet's head? Or does the statue show that Jan Skácel, with his serious and piercing gaze, was also a strict editor on the radio and for Host do domu magazine?

Jiří Sobotka:

Socha věnovaná básníku, spisovateli a překladateli Janu Skácelovi, 2016, nerezová ocel a pískovec, park u hradu Špilberk

Sculpture dedicated to the poet, writer and translator Jan Skácel, 2016, stainless steel and limestone, Špilberk Castle

Jaké kroužkování měl sochař na mysli? Symbolické navléknutí prstýnku, který může být zasnubní? Nebo je to kroužkování v nejobecnějším smyslu, když s někým něco prožijete, a pak už jste pomyslným kroužkem spojeni trvale?

What kind of ring did the sculptor have in mind? The symbolic slipping on of a ring, perhaps to mark an engagement? Or is it ringing in the most general sense, when you experience something with someone, after which you're forever linked by an imaginary circle?

Marius Kotrba:

Kroužkování (Dvojice), 2003, bronz, Přírodovědecká fakulta MU
Ringing (Pair), 2003, bronze, MU Faculty of Science

Jakkoli se postava bojující s těžkým břemenem jeví jako silák, vůbec si nejsme jisti, že ten pramen spravedlnosti nakonec doopravdy vtryskne. Dokáže dynamicky rozkročený chlapík upoutat dostatek pozornosti na rozlehlém náměstí? A jde opravdu o symbol spravedlnosti, která je mnohdy tak nesnadno dosažitelná?

As much as the figure struggling with a heavy burden appears strong, we're not at all sure that the strand of justice really will win through in the end. Can this dynamic guy attract enough attention striding in such a large square? And is it really a symbol of justice, which is often so difficult to achieve?

Marius Kotrba:

Alegorie spravedlnosti, 2010, bronz a umělý kámen, Moravské náměstí v Brně

The Allegory of Justice, 2010, bronze and artificial stone, Moravské náměstí in Brno

Má Hadicová postava snad něco společného s chobotnicí? Raději nevědět kdo byli její rodiče. Kde jí končí ruce a začínají nohy? Jaké by to bylo být v její kůži? Proč se Michal Gabriel po sérii tolika spíše realistických ztvárnění zvířat rozhodl vytvořit takto nerealistickou postavu?

Does this pipe figure have something to do with an octopus? Better not to know who his parents were. Where do his arms end and his legs begin? What would it be like to be in his shoes? Why did Michal Gabriel decide to create such an unrealistic character after doing so many rather realistic animal sculptures?

Michal Gabriel:

Hadicová postava I, 2009, bronz, Univerzitní kampus Bohunice
Pipe Figure I, 2009, bronze, University Campus at Bohunice

Podivín?! Proč tady proboha poletuje nahý po náměstí?
Jak se mu podařilo dostat se tak vysoko? Vždyť má jen jedno křídlo. A vůbec, proč Kurt Gebauer staví poctu Mozartovi v Brně? Byl slavný skladatel někdy v tomto městě?

Weirdo?! Why on earth is he flying around the square naked? How did he manage to get so high? After all, he's only got one wing. And why is Kurt Gebauer building a tribute to Mozart in Brno? Was the famous composer ever in this city?

Kurt Gebauer:

Socha věnovaná Wolfangu Amadeu Mozartovi, 2007, bronz a pískovec,
Zelný trh v Brně

Sculpture Dedicated to Wolfgang Amadeus Mozart, 2007, bronze and sandstone, Zelný trh in Brno

Jako by se právě rodila ze země samé. Odsud to vypadá, že se její útlá ramena a šíje vynořují z okolní zeleně. Oči zavřené, sní, nebo se nastavuje slunečním paprskům? Druhá skrze přivřené oči bedlivě pozoruje své okolí. Vnímavá a pozorná. Rozum a cit. Ale která z nich je skutečná Eva?

It's as if she'd just been born from the earth itself. From here, it looks as though her slender shoulders and neck are emerging from the surrounding greenery. Her eyes closed, is she dreaming, or simply basking in the sun's rays? The other, through half-closed eyes, watches her surroundings closely. Perceptive and attentive. Reason and feeling. But which of them is the real Eve?

Olbram Zoubek:

O Evě, 2001, bronz Univerzitní kampus Bohunice

About Eva, 2001, bronze, University Campus at Bohunice

Jako tady stál tehdy, zůstává tu i dnes. Dlí nad Brnem, jako by zlé dny nikdy neodešly, nebo jako by nové měly přijít. Skoro jako s koulí na noze, i když ta jeho se sama rozhodla být jeho společníkem. A spolu tu stojí, spokojeně a pokojně. Co by nám chtěl páter asi svěřit dnes? Běžte se zeptat. Jeho moudrost tam zůstává s ním.

As he stood here then, here he remains to this day. He looms over Brno as if the bad days had never passed, or as if new ones were to come. Almost like a ball at his foot, though his made its own choice to be his companion. And together they stand, content and peaceful. What would Father like to share with us today? Go and ask him. His wisdom stays there with him.

Jan Šebánek:

Socha věnovaná P. Martinu Středovi v Brně, 2020, bronz, beton,
Jezuitská ulice v Brně

Sculpture Dedicated to Father Martin Středa in Brno, 2020, bronze,
concrete, Jetuitská Street in Brno

Kde se to tady jen vzalo? Svíjí se to jako klubko hadů. Nebo jako změť lián. Šlahouny a uzly stoupají a klesají. Jen těžko bys hledal začátek a konec. A je tam vůbec nějaký, vidíš jej? Jen si tady tiše leží jako ohromná hadí svlečená kůže, jako pozůstatek dávného Uroborora. Gordický uzel, čekající na rozpletení? Neplete tě to?

Where did that come from? It's coiling like a ball of snakes. Or like a tangled mass of lianas. Tendrils and knots rise and fall. You'd be hard pressed to find a beginning and an end. Is there one at all, can you see it? It just lies there quietly like the sloughed-off skin of some huge snake, a remnant of the ancient Ouroboros. A Gordian knot waiting to be untangled? Does that get your brain in a tangle?

Tomáš Medek:

TANGLE/UNTANGLE, 2004 (instalace 2016), překližka, svorky, Ceitec – Univerzitní kampus Bohunice

TANGLE/UNTANGLE, 2004 (place 2016), plywood, staples, Ceitec – University Campus at Bohunice

Jako tichá siamská trojčata. Stojí, vlastně skoro spíš leží, jedna na druhé, druhá na třetí. Energie, vzduch, světlo jimi prochází, jako by tam ani nebyly, jako oky sítě. Rybářské, záchranné nebo elektrické? Může se zdát jako jedna velká drátová náfuha. Ale když se setmí, všechno to světlo uvázne v kovovém náručí a dívá se do oken panu Mahenovi. Kolika chytrým hlavám se tam asi rozsvítilo?

Like silent Siamese triplets. They stand, actually almost lie down, one on top of the other, the other on a third. Energy, air and light pass through them as though they weren't even there, like the mesh of a net. A fishing net, rescue net or electric fence? It might seem like one big wire bighead. But when it gets dark, all that light is trapped in a metallic embrace, staring into Mr Mahen's windows. I wonder how many smart heads got lit up in there?

Tomáš Medek:

Socha věnovaná vynálezci Thomasi Alvovi Edisonovi, 2008, nerezová ocel, ulice Kobližná v Brně

Sculpture Dedicated to Inventor Thomas Alva Edison, 2008, stainless, Kobližná street in Brno

Přelévá se, objímá, obtáčí se kolem. Jedna tříštivá kapka v sobě nese moře. Divoký živel, který stejně bere, jako dává. Je to srážka, ale čeho? Materiálů? Přírody a lidí? Života a smrti? Bílá šmouha jako poslední pocta odcházejícímu životu. Stéká, kape, rozlévá se. Vzala s sebou, co tady ještě před chvílí stálo. Odchází. A všechno odejde s ní?

It spills over, hugs, wraps around itself. One shattered drop carries the sea within it. A wild element that takes as much as it gives. It's a collision, but of what? Materials? Nature and people? Life and death? A white smudge as a last tribute to a departing life. It leaks, it drips, it spills. It's carried away what was standing there just a moment ago. It's leaving. And is everything going with it?

Lukáš Rittstein:

Silná barva, 2008, sklolaminát, ocel, hliník, Univerzitní kampus Bohunice

Strong Colour, 2008 laminated plastic, steel, aluminium, University Campus at Bohunice

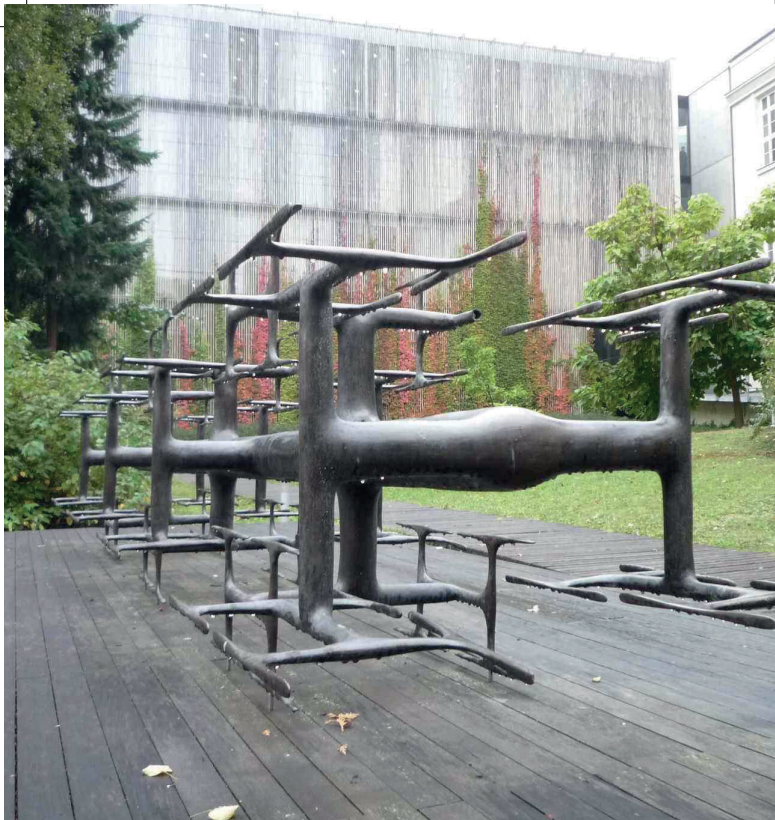

Ukousnu si. Ukousneš si. Ukousnou si. Pozřeli jsme vše kolem nás. Ohlodali jsme svět až na dřeň. Ohryzky se vrší a kupí jako mohyla. Věci, lidi, svět, pomalu se formující dubová věž. Bude pevná? Bude vratká? Anebo se jednou rozsype?

I'll take a bite. You'll take a bite. They'll take a bite. We've nibbled at everything around us. We've gnawed the world to the bone. The cores are piling up ever higher in a heap. Things, people, the world, an oak tower slowly taking shape. Will it be solid? Will it be wobbly? Or will it just collapse one day?

Jiří Sobotka:

Ohryzkovník, 1998, dřevěná skulptura, dub, v. 540 cm, 1998, Brněnská přehrada, Rakovecká
Aple Core Tree, 1998, wood, oak, Brno reservoir

Strukturalistické pojetí biologické podstaty kmene v nádvoří Filozofické fakulty MU lze v perspektivě kognitivních věd zažít několika způsoby: jako dětskou prolézačku, jako vizualizaci molekulárního proudění v podhoubí, jako model neuronové sítě, jako schéma mezioborového propojení badatelů nebo jako také surrealistickou zvětšeninu rozpadu hmoty na konci antropocénu. Bude tu ještě zítra, až tu nebudeme my? Přechází umění svou dobu?

The structuralism of the biological nature of the trunk in the courtyard of the Masaryk University Faculty of Arts can be experienced in several ways from the perspective of the cognitive sciences: as a children's climbing frame, as a visualisation of molecular flow in the mycelium, as a model of a neural network, as a portrayal of the interdisciplinary interconnection of researchers, or as a surrealistic magnification of the decay of matter at the end of the Anthropocene. Will it still be here tomorrow when we're not? Will art outlive its time?

Michal Gabriel:

Kmen, 2002, bronz, dřevo, Filozofická fakulta MU

Trunk, 2002, bronze, wood, MU Faculty of Arts

Prapodivné sousoší: hmota, která tu není díky hmotě, která tu je. Co bude uvnitř, když všechny betonové kvádry spojíme? Neviditelná dutina o rozměrech architekta vídeňského náhrobku odkazuje k neviditelnému rodnému domu Adolfa Loose v místech nedalekého hotelu Continental. Hmota, která tu je díky duchu, který tu není. Můžeme vstoupit dovnitř?

A strange sculpture: the matter that is not here thanks to the matter that is. What will be found inside if we connect all the concrete blocks? The invisible cavity the size of the architect's Viennese tombstone is a reference to the invisible birthplace of Adolf Loos on the site of the nearby Continental Hotel. Matter that is here thanks to a spirit that is not. Can we come in?

Oldřich Morys, Jaroslav Sedlák:

Socha věnovaná architektu Adolfu Loosovi v Brně. 2020, beton, onyx, Janáčkovo náměstí v Brně

Sculpture Dedicated to Architect Adolf Loos in Brno, 2020, concrete, onyx, Janáčkovo náměstí in Brno

Mladý Vilém musel lukostřelbu trénovat, i kdyby nechtěl. A vyplatilo se. Vypouštěním šípů jen tak nazdařbůh do hlubokého, blankytně bezedného nebe se mířit nenaučíme. Tento bezejmenný terč ve foyer univerzity, který není obraz, ale nebesky hluboká socha, musí člověk vidět, i kdyby nechtěl. Vyplatí se. A řekněte o tom mladému Vilému Tellovi.

Young William had to practice archery even if he didn't want to. And it paid off. We can't learn to aim by shooting arrows willy nilly up into the deep, blue sky. This nameless target in the foyer of the university, which is not a painting but a heavenly deep sculpture, is something you have to see even if you don't want to. It's worth it. And tell young William Tell about it.

Milan Houser:

Bez názvu, 2019, kombinovaná technika, rektorát Masarykovy univerzity
Untitled, 2019, mixed media, MU Rector's office

Už jste někdy usnuli na plechovém polštáři? Už jste spali na polštáři, který se vám vznášel nad hlavou? Už víte, o čem sní páni z Kunštátu? – Každé ráno kustodi zametají na nádvoří rozlámané sny, které si pod nafukovací polštář odložili zbloudilí nebeští spáči. Nelze se divit. Noční blikotání neonů na renesančním ochozu Domu pánů z Kunštátu naplňuje obří aluminiový vlak duhovým peřím. Iluze je dokonalá.

Ever fallen asleep on a tin pillow? Ever slept on a pillow floating above your head? Do you know what the Lords of Kunštát are dreaming of? - Every morning, the custodians sweep the courtyard clean of the broken dreams that the errant celestial sleepers have put under their inflatable pillow. And no wonder. At night, the flashing neon lights on the Renaissance gallery of the House of the Lords of Kunštát fill a giant aluminium train with rainbow feathers. The illusion is perfect.

Hans Kupelwieser:

Gonflable, 2008, hliník, Dům pánů z Kunštátu

Gonflable, 2008, aluminium, House of the Lords of Kunštát

Visí si tu, jako kamínek na kyvadle, jako přívěšek na řetízku. Téměř tuna kamene. A přece by jej rozhoupalo malé dítě. Nevěříš? Hmota se houpe, tak pevná a stálá, a přitom jen malý krůček od něčeho tak nestálého, neuchopitelného. Hladká plocha odrážející všechno před ní, možná i za ní, skoro jako malý vesmír, černá díra, která do sebe vtahuje vše, a poslední, co si ještě neuloupila, je ten jeden pevný bod těsně u ní. Ale co skrývá za zrcadlem?

It hangs there like a stone on a pendulum, like a pendant on a chain. Almost a ton of rock. And yet it could be set in motion by a small child. Don't believe me? The mass sways, so solid and steady, yet just a small step away from something so unstable, so elusive. A smooth surface reflecting everything in front of it, perhaps even behind it, almost like a small universe, a black hole that draws everything into itself, and the last thing it hasn't yet trapped is that one solid point right by it. But what's behind the mirror?

Aleš Veselý:

Doteky a distance, 2009, nerezová ocel, kámen, Univerzitní kampus Bohunice

Touch and Distance, 2009, stainless steel, stone, University Campus at Bohunice

Všechno musí dýchat. Lidé dýchají, zvířata dýchají. I květiny se občas nadechnou a dobré víno má také přece dýchat. Tak proč by nemohl dům? Věděl architekt Bohuslav Fuchs, že jeho stavba bude jednou dýchat? Úplně cítím ten ostrý závan vzduchu, jak se proplétá mezi zdmi. Jak se celá budova nafoukne, roztáhne. Jak vyplní každou skulinku i mezírku. Cítíš to? Nadechni se a vydechni.

Everything has to breathe. Humans breathe, animals breathe. Even flowers breathe from time to time, as should good wine. So why can't a house? Did architect Bohuslav Fuchs know that his building would one day breathe? I can just feel that sharp blast of air as it passes between the walls. How the whole building inflates, expands. How the gust fills every nook and cranny. Can you feel it? Inhale and exhale.

Magdalena Jetelová:

Dýchající dům, 2009, plastová fólie, ventilátory, hotel Avion
Breathing House, 2009, plastic foil, ventilators, Avion Hotel

Jsou Nakloněné kruhy filozofickou úvahou a připomínají báji o Archimédovi? Univerzitní kampus Masarykovy univerzity je místem bádání, tak proč si na řeckého filozofa nevzpomenout? Nebo ten zjednodušený tvar kol symbolizujících rychlost a pohyb? Vždyť Masarykův okruh, kde se rychlá kola prohánějí, je odsud nedaleko. Ale možná jde jen o vyjádření vratkosti a váhání. Nebo nejistoty, v níž se mnohdy ocitáme. Dokážeme ji překonat?

Are Oblique Circles a philosophical reflection and reminiscent of the fable of Archimedes? The Masaryk University campus is a place of research, so why not commemorate this Greek philosopher? Or does the simplistic shape of the circles symbolize speed and movement? After all, fast bikes race around the Masaryk Circuit is not far from here. But maybe it's just an expression of shakiness and hesitation. Or the uncertainty in which we often find ourselves. Can we overcome it?

Vratislav Karel Novák:

Nakloněné kruhy, 2009, ocel, Univerzitní kampus Bohunice
Oblique Circles, 2009, steel, University Campus at Bohunice

Myslíte, že název „Vodní prvek na Dominikánském náměstí v Brně“ si veřejnost osvojí a bude tak označovat tři okouzující fontány? Tři zurčící pramínky jsou doplňovány rozprašovanou mlhou a přinášejí tak do zadlážděného náměstí příjemné osvěžení. A zkusili jste se podívat z větší vzdálenosti od náměstí Svobody, a poté zblízka, abyste si uvědomili ten pozoruhodný prostorový trik? Název „Studánky“ se asi nehodí, ale proč by to nemohly být „Fontány“?

Do you think the name “Water Feature on Dominikánské náměstí in Brno” will catch on for these three charming fountains? The water trickles out from these three gurgling ‘fountains’ in a spray of mist, adding a pleasant and refreshing touch to the cobbled square. And have you tried looking from further away, from náměstí Svobody, and then up close to grasp this remarkable spatial trick? The name “Springs” is perhaps not very appropriate, but why not “Fountains”?

Tomáš Pavlacký, Michael Gabriel:

Vodní prvek na Dominikánském náměstí v Brně, 2023, bronz

Water feature on Dominikánské náměstí in Brno, 2023, bronze

Jsou-li těžké trámy dřeva jako tíha vědomostí, něco se tím otvírat divákovi musí. Jak se asi cítí člověk, který bránou neprošel? Jako oběť v objetí či zajetí brány? Kdo projde, ten se neztratí? Taky už hoříš nedočkavostí projít Bránou vědění?

If the heavy beams of wood are like the weight of knowledge, it must open something up to the viewer. How does it feel to be a person who has not passed through the gateway? As a victim embraced or held captive by the gate? If you pass through, will you be lost? Are you burning with anticipation to go through the Gateway of Knowledge?

Jan Ambrůz:

Brána vědění (Brána borců), 1995, dřevo, dub, Pedagogická fakulta MU
Gateway of Knowledge (Triumphal Arch), 1995, wood, oak, MU Faculty of Education

Na Špici Prýglu jednoho dne vyrostla místo stromu sirka. Nevochomentávej se kolem sirky, jinak shoříš! Ukazovala snad cestu zbloudilým lodím, či dávala pocit tepla poloslepým? Pro koho asi tato ohořelá májka stojí? Kdo byl Igor Zhoř, jemuž byla socha věnována?

One day a match grew atop Prýgl instead of a tree. Don't hang around the match or you'll burn! Was it showing the way to lost ships, or giving a sense of warmth to the half-blind? Who is this charred maypole standing there for? Who was Igor Zhoř, to whom the sculpture was dedicated?

Miroslav Vochta:

Sirka-solo, 1983–2018, dřevo, Brněnská přehrada

Sirka-Solo, 1983–2018, wood, Brno reservoir

Univerzitní a městské sochy v Brně

Brno se díky své podpoře sochařského umění dostalo do jedinečné situace. V posledních třiceti letech se sochy současných umělců a umělkyň objevují v městských parcích, u řeky Svatky, u Brněnské přehrady, ale především v centru města i v areálech Masarykovy univerzity. Aktivita uměleckých spolků, soustavná snaha vedení města podporovat cyklus Sochy pro Brno i úsilí Masarykovy univerzity obohatit areály jednotlivých fakult současným výtvarným uměním přinášejí výjimečný výsledek.

Brno je díky tomuto propojení sochařským městem. Pocta básníku Janu Skácelovi, pocta Mozartovi, Edisonovi i dalším osobnostem spjatým s dějinami města se prolínají s aktivitou univerzity, která do svých areálů získala sochy Aleše Veselého, Jozefa Jankoviče, Dalibora Chatrného či Michala Gabriela a dalších významných uměleckých osobností. V publikaci Brněnské sochařské dialogy se snažíme nabídnout jeden z možných přístupů, jak se na sochy podívat. Na jednotlivých dvojstranách představujeme vždy jednu sochu univerzitní a jednu získanou vedením města. I přestože takto vybrané dvojice se ve městě nenacházejí přímo vedle sebe, vzájemným srovnáváním lze hledat významy, souvislosti i výtvarné kvality. Především by však texty univerzitních studentek, studentů a dvou vyučujících měly být pobídkou k návštěvě alespoň některých vybraných děl. Socha na fotografii a socha, kterou si můžete prohlédnout zblízka a sáhnout si na ni – to je přece obrovský rozdíl. Je třeba to zkusit.

University and City Statues in Brno

Through its support for sculpture as an art form, Brno has found itself in a unique situation. During the last thirty years, sculptures by contemporary artists have appeared in city parks, by the Svatka River, by Brno Reservoir, but especially in the city centre and in the grounds of Masaryk University. The activities of artistic associations, the City Council's tireless efforts to support the Sculptures for Brno series and the work put in by Masaryk University to enrich the campuses of its individual faculties with contemporary visual art have brought some exceptional results.

This connection has made Brno a sculpture city. The tribute to the poet Jan Skácel, the homages to Mozart, Edison and others associated with the history of the city are intertwined with the activities of the university, which has acquired sculptures by Aleš Veselý, Jozef Jankovič, Dalibor Chatrný, Michal Gabriel and other leading artists to enhance its site. In our publication entitled Brno Sculpture Dialogues we try to offer one of the many possible ways to look at these sculptures. On each double page we present one statue of the university, and one acquired by the City Council. Although the pairs we have chosen are not located right next to one another in the city, comparing them enables us to seek meanings, connections and artistic qualities. Above all, however, the texts by university students and two lecturers should serve as an incentive to visit at least some of these works. There's a huge difference between a sculpture in a photograph and one that you can see up close and touch. It's worth a try.

Podporujeme sochařské umění na Masarykově univerzitě i ve městě Brně

Katedra výtvarné výchovy Pedagogické fakulty
Masarykovy univerzity

Projekt Sculpture Dialogues in Gallery Pedagogy
MUNI/ESPRO/0840/2023

Statutární město Brno

We support sculptural art at Masaryk University and in Brno

Department of Art Education, Faculty of Education,
Masaryk University

Project Sculpture Dialogues in Gallery Pedagogy
MUNI/ESPRO/0840/2023

Statutory City of Brno

MUNI
PED Katedra
výtvarné
výchovy

B | R | N | O

Text:

Radek Horáček (ed.), Anna Březinová, Zbyněk Fišer,
Anna Chlupová, Nikol Jakubcová, Dominik Skřička,
Jana Zaháňalová

Foto:

Michaela Dvořáková, Jana Ovčáčková, Marie Boroš,
Radek Horáček

